YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

26 päivänä toukokuuta 1998 *

Asiassa T-60/98 R,

Ecord Consortium for Russian Co-operation, Tanskan oikeuden alainen tilapäinen yhteenliittymä, joka koostuu seuraavista jäsenistä:

— **Danagro Adviser A/S,** Tanskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Glostrup (Tanska),

— **Plunkett Foundation,** Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Long Hanborough (Yhdistynyt kuningaskunta),

— **Irish Agri-Food Development Ltd,** Irlannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Dublin,

edustajinaan asianajajat Mia Declercq-Devisch ja Kurt Haegeman, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Marie-Josée Jonczy, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii määräämään välitoimia 17.3.1998 tehdyn komission päätöksen johdosta, jolla komissio hylkäsi kantajan tekemän tarjouksen tarjouskilpailussa, joka koski TACIS-ohjelman varoista rahoitettavaa hanketta (hanke FDRUS 9701, nimeltään "Russia: Promoting Co-operative Ventures by Independent Farmers"),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Kantaja on kolmen yrityksen tilapäinen yhteenliittymä, joka on perustettu, jotta yritykset voivat tehdä yhteisen tarjouksen tarjouskilpailussa, joka koskee teknisen avun toimittamista Venäjälle koskevaa hanketta (hanke FDRUS 9701, nimeltään "Russia: Promoting Co-operative Ventures by Independent Farmers"). Hanke rahoitetaan yhteisön varoista TACIS-ohjelmasta (technical assistance to the Commonwealth of Independent States), joka on Itsenäisten valtioiden yhteisölle ja Mongolialle annettavan teknisen avun ohjelma.

2 Komissio lähetti kantajalle 16.1.1998 tarjouskilpailuilmoituksen, jossa kantajaa pyydettiin esittämään tarjous tätä hanketta koskevassa tarjouskilpailussa (jäljempänä tarjouskilpailuilmoitus).

3 Tarjouskilpailuilmoituksessa todettiin, että tarjous piti lähettää seuraavaan osoitteeseen: TACIS Procurement Unit, rue de la Loi 99, B-1040 Bryssel.

4 Ilmoituksessa täsmennettiin seuraavaa:

"*Huomio:* Kun lähetätte tarjouksenne TACISin hankintayksikköön [TACIS Procurement Unit], käyttäkää ehdottomasti vain edellä mainittua osoitetta. Älkää lisätkö tai käyttäkö mitään muita sanoja (esimerkiksi: komissio, Euroopan unioni ...). Tällöin tarjouksenne voi joutua väärään osoitteeseen, ja on vaarana, että se toimitetaan hankintayksikköön [Procurement Unit] vasta määräajan päätyttyä."

5 Tarjouksen tuli olla perillä viimeistään 16.3.1998 kello 11.00 paikallista aikaa.

6 Asiakirjoista ja suullisista lausumista ilmenee, että TACIS-ohjelman hallinnointi on annettu Luxemburgin oikeuden mukaan perustetun yksityisen yrityksen tehtäväksi. TACIS Procurement Unit, joka huolehtii tästä hallinnoinnista, on siis komissiosta riippumaton teknisen avun toimisto. Sen tehtäviin kuuluu muun muassa avustaa komissiota tarjouskilpailujen toteuttamisessa, arviointikomiteoiden — joiden sihteeristönä se toimii — järjestämisessä ja sopimusten laatimisessa.

7 Kantaja lähetti tarjouksensa 13.3.1998 DHL-kuriiripalvelun välityksellä.

8 DHL:n lentokuljetuksena lähetettyyn kirjeeseen oli merkitty seuraavat tiedot:

"2 To (Receiver)

Company name

European Commission

Delivery address

TACIS Procurement Unit
Rue de la Loi, 99
Brussels".

9 DHL noudatti komission 15.11.1991 antamia ohjeita, joiden mukaan kaikki komissiolle osoitetut lähetykset on toimitettava postikeskukseen, osoitteeseen rue de Genève 12, B-1140 Evere, ja toimitti kantajan tarjouksen tähän osoitteeseen 16.3.1998 kello 8.30.

10 Komission väittämän mukaan — jota kantaja ei ole kiistänyt — DHL palasi noudattamansa käytännön mukaan postikeskukseen noin kaksi tuntia myöhemmin eli noin kello 10.30 hakemaan lähetykset, joita ei ollut tarkoitettu komissiolle. Tällöin kantajan lähetys annettiin DHL:lle, jotta se toimittaisi sen oikeaan osoitteeseen.

11 Seuraavana päivänä eli 17.3.1998 DHL toimitti kantajan tarjouksen TACIS Procurement Unitin Brysselin osoitteeseen rue de la Loi 99.

12 Komissio hylkäsi 17.3.1998 päivätyllä kirjeellään (jäljempänä riidanalainen päätös) kantajan tarjouksen sillä perusteella, että se oli jätetty TACIS Procurement Unitiin määräajan päättymisen jälkeen.

13 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.4.1998 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen tämän päätöksen kumoamiseksi. Asia on merkitty rekisteriin numerolla T-60/98.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen samana päivänä toimittamallaan erillisellä asiakirjalla kantaja esitti myös välitoimihakemuksen perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan nojalla.

15 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— määrää komission tutkimaan kantajan tarjouksen ja sallimaan sen osallistua neuvotteluihin, jos komissio käy niitä muiden tarjoajien kanssa;

— toissijaisesti "määrää komission järjestämään uudelleen tarjouskilpailun tavanomaista menettelyä noudattaen ja hyvin lyhyessä määräajassa niiden yhtiöiden kesken, jotka ovat samalla varteenotettavien tarjoajien listalla".

16 Komissio vaatii 14.4.1998 toimittamissaan kirjallisissa huomautuksissa, että hakemus kokonaisuudessaan hylätään.

17 Asianosaisten suulliset lausumat kuultiin 5.5.1998.

Sovellettavat oikeussäännöt

18 Perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan määräysten ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi käsiteltävänään olevassa asiassa päättää tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

19 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että hakemus toimielimen antaman säädöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Saman artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Vaadittujen välitoimien on oltava luonteeltaan sillä tavoin väliaikaisia, etteivät ne saa vaikuttaa pääasiassa annettavaan ratkaisuun (ks. viimeksi asia T-86/96 R, Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd v. komissio, määräys 2.4.1998, 24 kohta, Kok. 1998, s. II-641).

20 Käsiteltävänä olevan asian olosuhteet huomioon ottaen on syytä ensin tutkia, onko välitoimien myöntäminen ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris).

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

21 Kantaja esittää, että välitoimien myöntäminen on perusteltua, koska riidanalaisesta päätöksestä ilmenee ensi näkemältä, että sillä loukataan luottamuksensuojan periaatetta. Kantaja toteaa tämän väitteensä tueksi, että se on noudattanut erittäin

tarkasti komission antamia ohjeita. TACIS Procurement Unitin osoite oli selvästi merkitty DHL:n lentokuljetuksena lähetettyyn kirjeeseen tarjouskilpailuilmoituksen mukaisesti.

22 Se, että kantajan tarjous toimitettiin määräajassa, mutta toiseen paikkaan, johtui kantajan mukaan ainoastaan komission antamista ristiriitaisista ohjeista. Tämä määräpaikan muuttuminen johtui vuodelta 1991 peräisin olevasta komission pysyvästä ohjeesta, jonka mukaan kaikki lähetykset tulee toimittaa komission postikeskukseen, vaikka lentokuljetuksena lähetetyssä kirjeessä mainittu osoite poikkeaisikin komission yleisestä postiosoitteesta.

23 Kantaja väittää, että jos komissio ei olisi antanut tätä ohjetta DHL:lle, kantajan tarjous olisi saapunut määräajassa TACIS Procurement Unitiin. Kantaja katsoo, että tällaisissa olosuhteissa se on voinut oikeutetusti olettaa, että sen tarjous toimitettaisiin oikeaan osoitteeseen.

24 Kantaja totesi vastauksenaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin kysymykseen, että vaikka tarjouskilpailuilmoituksessa tähdennettiin, että komissiota ei tule ollenkaan mainita, komissio itse on myötävaikuttanut sekaannuksen syntymiseen laatimalla tarjouskilpailuilmoituksen omalle kirjepaperilleen.

25 Kantajan mukaan komissio siis teki virheen hylätessään kantajan tarjouksen. Riidanalainen päätös loukkaa ensi näkemältä luottamuksensuojan periaatetta, joka on osa yhteisön oikeusjärjestystä (asia 112/77, Töpfer v. komissio, tuomio 3.5.1978, Kok. 1978, s. 1019).

26 Komissio väittää, että koska kantajan tarjous oli jätetty määräajan päätyttyä, sen hylkääminen oli ainoa vaihtoehto komission tarjouspyyntökilpailuissa soveltamien sääntöjen mukaan. Sääntöjen tarkoituksena on tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun takaaminen. Komissio katsoo, että kantajan tarjouksen hyväksyminen olisi merkinnyt niiden muiden yritysten syrjintää, jotka jättivät tarjouksensa määräajassa.

27 Sen kysymyksen osalta, onko hakemus ilmeisen perusteltu, komissio muistuttaa, että toisin kuin kantaja väittää, se ei ole noudattanut tarjouskilpailuilmoituksessa annettuja ohjeita erittäin tarkasti. Kantaja siis kirjoitti komission nimen DHL:n lentokuljetuksena lähetettyyn kirjeeseen. Näin ollen kantajan olisi tullut olla tietoinen siitä vaarasta, että tarjous saatettaisiin toimittaa väärään osoitteeseen ja että se tämän vuoksi saapuisi TACIS Procurement Unitiin määräajan päätyttyä.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

28 Kantaja väittää tämän välitoimihakemuksensa tueksi pelkästään, että riidanalaisella päätöksellä on ensi näkemältä loukattu luottamuksensuojan periaatetta.

29 Kantaja on tarjouskilpailuilmoituksessa esitetystä nimenomaisesta huomautuksesta huolimatta (ks. edellä 4 kohta) merkinnyt DHL:n lentokuljetuksena lähetettyyn kirjeeseen, että kysymyksessä oleva kirje oli tarkoitettu "Euroopan komissiolle" (ks. edellä 8 kohta).

30 Välitoimihakemus perustuu siis siihen paikkansapitämättömään väitteeseen, että kantaja olisi erittäin tarkasti noudattanut tarjouskilpailuilmoituksessa olleita ohjeita.

31 Kuten suullisista lausumista ilmenee, näiden ohjeiden tarkoituksena oli nimenomaan juuri käsiteltävänä olevan kaltaisten tilanteiden välttäminen. Jos komission nimi esiintyy lentokuljetuksena lähetetyssä kirjeessä, on olemassa suuri vaara siitä, että kysymyksessä oleva kirje jätetään vuoden 1991 yleisohjeiden mukaisesti komission postikeskukseen Evereen (ks. edellä 9 kohta).

32 Kantaja ei voi vedota kokemattomuuteensa tässä suhteessa. Kantaja ei nimittäin ole kiistänyt komission väitteitä yhtäältä siitä, että kantaja on jo aikaisemmin vastannut TACIS Procurement Unitin tarjouspyyntöihin tekemättä virheitä osoitteessa, ja toisaalta siitä, että kantaja on hiljattain allekirjoittanut sellaisen sopimuksen jatkamista koskevan asiakirjan, joka oli tehty sellaisen tarjouspyyntökilpailun perusteella, joka oli toteutettu samalla tavoin kuin nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa.

33 Koska kantaja ei ole noudattanut tarjouskilpailuilmoituksessa ollutta varoitusta, se ei ole voinut oikeutetusti olettaa, että sen tarjous toimitettaisiin määräajassa TACIS Procurement Unitin osoitteeseen. Näin ollen väite, jonka mukaan luottamuksensuojan periaatetta on loukattu, on ensi näkemältä perusteeton.

34 Koska ei ole esitetty muita tosiseikkoja eikä oikeudellisia perusteita, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen olisi ilmeisesti perusteltua, välitoimihakemus on hylättävä ilman, että on tarpeen tutkia, täyttyvätkö käsiteltävänä olevassa tapauksessa muut välitoimien myöntämisen edellytykset.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 26 päivänä toukokuuta 1998.

H. Jung — kirjaaja

B. Vesterdorf — presidentti